

Een meisje, drie katten... en de tovenaar.

Een meisje hield heel veel van haar drie poezen en de drie katten gaven haar veel vriendschap terug. Samen amuseerden ze zich kostelijk. De volgende morgen besloot Celine elke kat een belletje om de hals te doen, "Kom mee snoezepoezen" zei hun jonge meesteres, "Vandaag gaan we stappen". Celine vooraan en haar drie katten op rij, achter elkaar. Ze hadden veel bekijks... "Even rusten" zei het meisje maar toen zag ze dat ze een kat miste... de twee andere poezen keken heel treurig. Het meisje riep naar haar poes en keek overal rond maar terovergeefs. De twee andere diertjes miauwden droevig. Ze keerden terug naar huis en vader troostte zijn dochtertje, "Morgen zoeken we verder" zei hij. Het werd avond en nacht. Iedereen sliep... maar de twee andere poezen bekeken elkaar en krabden de tuindeur open... Ze keken voorzichtig rond, recht naar het bos... Rattenogen zien immers heel goed in het duister... De eerste poes trok het satijnen lint met het belletje los en sprong naar een tak in de boom en hing het op. Ze liepen vlug verder en plots gaf een nachtuil een signaal, de tweede kat maakte ook het satijnen lint met het belletje los en hing het bij de uil aan de boom. "Zeer verstandig" zei de wijze uil, anders hoort men u". Daar zagen ze plots een sprookjesachtig huis, het dak had de vorm van een reuze punthoed. Onmiddellijk werden de diertjes plotseling gegrepen en belandden in het huisje van de tovenaar. Het duo werd terug een trio. Thuis in de ochtend, had moeder voor een stevig ontbijt gezorgd, want iedereen wou samen gaan zoeken naar de vermiste poes maar... o wee, ook de twee andere katten waren weg. Vastbesloten gingen ze naar het woud. Aan de eerste boom liet de wind het belletje rinkelen van de eerste poes... "We zijn op goede weg" zei vader opgelucht... Na een lange tijd ontdekten ze het tweede belletje en... het vreemde huisje... Samen verzonnen een list om de drie katten terug te krijgen... Plots wenkte de uil en gaf teken om naar de voordeur te gaan. Gespannen gingen ze tot aan de deur... Vader nam een belletje en moeder deed hetzelfde... Celine zou zich over haar katten ontfermen... De uil duwde met zijn snavel op de deurbel en zie de tovenaar deed open... op dat ogenblik rinkelden alle belletjes... de drie katten liepen met Celine naar buiten... gevolgd door vader en moeder. De uil zette zich op de schouder van de magiër en blies zo hard hij kon... De tovenaar was zo verbouwereerd dat hij vergat een tooverformule uit te spreken. "Pas op" zei de uil "want ik kan zeer goed blazen. De tovenaar greep naar zijn punthoed uit schrik dat hij zou wegwaaien. DE WIND BLIEST OOK ZO HARD ALS MIJ KON IN DE RUG VAN DE DRIE KATTEN, CELINE EN HAAR VADER EN MOEDER... Zo waren ze vlug terug naar huis...